

ЗАКОН за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (Загл. доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.)

Обн., ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г., изм. и доп., бр. 34 от 9.04.2020 г., в сила от 9.04.2020 г., доп., бр. 38 от 24.04.2020 г., в сила от 24.04.2020 г., изм. и доп., бр. 44 от 13.05.2020 г., в сила от 14.05.2020 г., доп., бр. 55 от 19.06.2020 г., в сила от 1.07.2020 г., изм., бр. 60 от 7.07.2020 г., изм. и доп., бр. 64 от 18.07.2020 г., в сила от 18.07.2020 г., изм., бр. 71 от 11.08.2020 г., в сила от 11.08.2020 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.10.2020 г., в сила от 14.07.2020 г., бр. 98 от 17.11.2020 г.; Решение № 15 от 17.11.2020 г. на Конституционния съд на РБ - бр. 101 от 27.11.2020 г.; доп., бр. 103 от 4.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г., бр. 105 от 11.12.2020 г., в сила от 11.12.2020 г., бр. 107 от 18.12.2020 г., в сила от 10.12.2020 г., бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 22.12.2020 г., бр. 11 от 9.02.2021 г., в сила от 9.02.2021 г., изм. и доп., бр. 14 от 17.02.2021 г., в сила от 17.02.2021 г.

Чл. 1. (Доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Този закон урежда мерките и действията по време на извънредното положение на територията на Република България и за преодоляване на последиците след отмяната на извънредното положение.

Чл. 2. (Доп. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) Министърът на здравеопазването освен по Закона за здравето може да въвежда и други временни мерки и ограничения, определени в закон. Акът на министъра на здравеопазването подлежи на предварително изпълнение.

Чл. 3. За срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат:

1. (изм. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по производствата и делата съгласно приложението;

2. (изм. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти;

3. (отм. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.);

4. сроковете по глава пета, раздел I и III, глава осма, раздел V, глава десета и глава дванадесета, раздел I, II и IV от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с изключение на срока по чл. 38, ал. 1, т. 2 от същия закон;

5. сроковете по чл. 175в, ал. 1 – 3 от Закона за съдебната власт, с изключение на срока по чл. 175в, ал. 1, т. 2 от същия закон.

Чл. 4. (1) (Предишен текст на чл. 4 – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) Удължават се с един месец от отмяната на извънредното положение:

1. сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3, които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти;

2. действието на административните актове, което е ограничено със срок и изтича по време на извънредното положение.

(2) (Нова – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 17.04.2020 г.) Алинея 1 не се прилага за производствата, свързани с възлагане на обществени поръчки, концесионните процедури, производствата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, производствата по глава трета от Закона за държавната собственост и по глава трета от Закона за общинската собственост, производствата по Закона за подпомагане на земеделските производители, производствата по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, производствата по Закона за горите, производствата по Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз, производствата по Закона за ветеринарномедицинската дейност, производствата по Закона за устройство на територията и производствата по Закона за защита на конкуренцията. Изречение първо се прилага и за производствата по съответните подзаконовни нормативни актове.

Чл. 5. (В сила от 24.03.2020 г. – ДВ, бр. 28 от 2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) До два месеца след отмяната на извънредното положение срещу физически лица се спират всички обявени публични продажни и въводи във владение, обявени от държавните и частните съдебни изпълнители, след което се насрочват наново, като не се дължат такси и разноски. По искане на физическото лице, направено преди изтичането на срока по изречение първо, публичните продажни, съответно въводите във владение се насрочват наново, като не се дължат такси и разноски.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна не се налагат запори на банкови сметки на физически лица и на лечебни заведения, запори върху трудови възнаграждения и пенсии, обезпечителни мерки върху медицинска апаратура и оборудване, както и извършването на описи на движими вещи и недвижими имоти, собственост на физически лица, освен за задължения за издръжка, за вреди от непозволено увреждане и за вземания за трудови възнаграждения. Не се налагат запори на банкови сметки на общини два месеца след отмяната на извънредното положение.

(3) (Нова – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) Не се спира изпълнението на задължение за предаване на дете или за последващо връщане на детето по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., изм., бр. 44 от 2020 г., в

сила от 14.05.2020 г.) До отмяната на извънредното положение се ограничават нотариалните производства до неотложни такива при спазване на здравно-хигиенните изисквания. Нотариалната камара осигурява дежурни нотариуси при съотношение най-малко един нотариус на 50 000 жители за съответния район.

(5) (Нова – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Обезпечителни мерки не се налагат и действия по принудително изпълнение не се извършват до два месеца след отмяната на извънредната епидемична обстановка върху парични средства, изплатени на работници и служители като компенсации въз основа на акт на Министерския съвет във връзка с преодоляване на настъпилите последици от COVID-19. Не подлежат на изпълнение запорни съобщения върху вземанията на работниците и служителите по изречение първо, включително постъпили по банковите им или други платежни сметки.

Чл. 6. (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) До два месеца след отмяната на извънредното положение при забава за плащане на задължения на частноправни субекти, длъжници по договори за кредит и други форми на финансиране, предоставени от финансови институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции, с изключение на дъщерните дружества на банките, включително когато вземанията са придобити от банки, финансови институции или трети лица, не се начисляват лихви за забава и неустойки, задължението не може да бъде обявено за предсрочно изискуемо и договорът не може да бъде развален поради неизпълнение.

Чл. 6а. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм. и доп., бр. 98 от 2020 г.) По време на извънредното положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и два месеца след нейната отмяна държавни и местни органи, съвети, комитети, комисии, включително органи на управление или контрол на фондове, сметки и други, които не са юридически лица, може да провеждат заседания от разстояние, като се осигурява пряко и виртуално участие при спазване изискванията за кворум и лично гласуване, или да приемат решения неприсъствено. За проведеното заседание се изготвя протокол. За неуредените въпроси се прилагат специалните закони и актовете по прилагането им.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм. и доп., бр. 98 от 2020 г.) По време на извънредното положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и два месеца след нейната отмяна откритите съдебни заседания, включително заседанията на Комисията за защита на конкуренцията и на Комисията за защита от дискриминация, може да се провеждат от разстояние, като се осигурява пряко и виртуално участие на страните и участниците в процеса, съответно производството. За проведените заседания се изготвя протокол, който се публикува незабавно, а записът от заседанието се съхранява до изтичането на срока за поправка и допълване на протокола, освен ако в процесуален закон е предвидено друго. Съдът, съответно Комисията за защита на конкуренцията или Комисията за защита от дискриминация уведомява страните, когато заседанието ще се проведе от разстояние.

(3) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2020 г.) По време на извънредната епидемична обстановка административните ръководители на органите на съдебната власт предприемат необходимите мерки за защита на живота и здравето на участниците в производствата и делата, както и на съдиите, прокурорите, следователите и служителите в съответната администрация. При усложняване на епидемичната обстановка административните ръководители на органите на съдебната власт може да създадат организация за отсрочване на насрочените производства и дела за нови дати. Административните ръководители на органите на съдебната власт може еднократно за определен период от време, но не по-дълъг от 14 дни, да разпоредят да не се провеждат открити съдебни заседания и насрочените за този период съдебни заседания да бъдат отсрочени.

(4) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2020 г.) По време на извънредната епидемична обстановка всички съобщения и книжа се връчват на посочения от страната електронен адрес, ако страната е поискала връчването да става по електронен път. В този случай връчването се смята за извършено от деня на изпращане на потвърждение за получаване на съобщението. Ако потвърждение не бъде извършено в тридневен срок от изпращане на съобщението, връчването се извършва по общия ред.

(5) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2020 г.) По време на извънредната епидемична обстановка съдът може да отложи делото, ако поради болнично лечение, поставяне под задължителна карантина, изолация или прилагане на принудителни административни мерки по Закона за здравето във връзка със заболяването COVID-19 страната или нейният представител не може да се яви в съдебно заседание, като в срок до 7 дни от отпадане на причината страната или нейният представител представи съответни доказателства.

Чл. 6б. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., изм., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) (1) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна министрите, областните управители и ръководителите на други ведомства, предоставили под наем или за ползване имоти – държавна собственост, или общинските съвети, предоставили под наем или за ползване имоти – общинска собственост, може да приемат решения, съответно да издадат заповеди за намаляване размера на вноските за наем и за ползване или за освобождаване от заплащането им изцяло или частично от физически и юридически лица – наематели или ползватели, които са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредното положение.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват с финансови и други документи, удостоверяващи ограничаването или преустановяването на дейността на физически и юридически лица – наематели или ползватели.

Чл. 6в. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила

от 17.02.2021 г.) По време на извънредната епидемична обстановка и два месеца след нейната отмяна министрите, областните управители и ръководителите на други ведомства, предоставили под наем или за ползване имоти – държавна собственост, както и органите за управление на държавните предприятия и търговските дружества със 100 на сто държавно участие в капитала, предоставили под наем или за ползване техни имоти, или общинските съвети, предоставили под наем или за ползване имоти – общинска собственост, може да приемат решения, съответно да издадат заповеди, за намаляване размера на вноските за наем и за ползване или за освобождаване от заплащането им изцяло или частично от физически и юридически лица – наематели или ползватели, които са ограничили или преустановили дейността си в имота вследствие на мерките и ограниченията, наложени по време на извънредната епидемична обстановка.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват с финансови и други документи, удостоверяващи ограничаването или преустановяването на дейността на физически и юридически лица – наематели или ползватели.

Чл. 6г. (Нов – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) (1) За периода от 1 януари 2021 г. до два месеца след отмяната на извънредната епидемична обстановка не се извършва прихващане на подлежащите на отпускане трансфери за общините с невъзстановените в срок безлихвени заеми, предоставени от централния бюджет на общините по чл. 103 и 130ж, ал. 1 от Закона за публичните финанси, и по § 38 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето (ДВ, бр. 44 от 2020 г.).

(2) За периода от 1 януари 2021 г. до два месеца след отмяната на извънредната епидемична обстановка върху неиздължения размер на безлихвените заеми по ал. 1 не се дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

(3) Прихванатите в периода по ал. 1 трансфери с невъзстановени в срок безлихвени заеми по ал. 1 се сторнират служебно от Министерството на финансите след писмено искане от кмета на общината до министъра на финансите, направено в срок до 28 февруари 2021 г.

(4) За невъзстановените в срок безлихвени заеми по ал. 1, които са прихванати от подлежащи на отпускане трансфери в периода по ал. 1 и не са сторнирани служебно от Министерството на финансите по реда на ал. 3, размерът на дължимата лихва съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания се изчислява до датата, на която е извършено прихващането.

Чл. 7. (1) Работодателите и органите по назначаване в зависимост от специфичния характер на работа и възможността за нейното обезпечаване може да възлагат надомна работа или работа от разстояние на работниците и служителите си без тяхно съгласие, освен когато това е невъзможно. Условието и редът за възлагане, изпълнение и контрол се определят със заповед на работодателя или органа по назначаване.

(2) Работодателите и органите по назначаване може да предоставят до една втора от платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие.

(3) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2020 г.) Работник или служител, който е близък контактен по смисъла на акт на орган по чл. 61 от Закона за здравето на потвърден случай на COVID-19, преминава към работа от разстояние или надомна работа, ако работата позволява това, за определения в акта срок, като писмено декларира пред работодателя, съответно органа по назначаване настъпилото обстоятелство. Условието и редът за преминаване, изпълнение и контрол се определят със заповед на работодателя или органа по назначаване.

Чл. 8. (1) Въведените ограничения за полагане на извънреден труд и за неговата продължителност не се прилагат за работниците и служителите на намалено работно време, които оказват или подпомагат оказването на медицинска помощ, съответно за държавните служители, които по длъжностна характеристика или разпореждане на ръководител подпомагат оказването на медицинска помощ.

(2) Полицейските органи и органите по пожарна безопасност и защита на населението полагат извънреден труд над ограниченията по чл. 187, ал. 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи след изрично писмено съгласие на държавния служител. Липсата на съгласие не е основание за търсене на дисциплинарна отговорност.

Чл. 9. Военнослужещите от въоръжените сили при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, съвместно и/или координирано с други органи може да участват в прилагането на противоепидемични мерки и ограничения на територията на страната, на отделен регион или на контролно-пропускателен пункт.

Чл. 10. Военнослужещите от въоръжените сили имат право да:

1. извършват проверки за установяване самоличност на лице;
2. ограничават придвижването на лице до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи, за което има данни, че е отказало или не изпълнява мерките по чл. 61 и 63 от Закона за здравето, като се съставя двустранен писмен протокол;
3. спират превозни средства до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи;
4. ограничават придвижването на лица и превозни средства на контролно-пропускателен пункт;
5. използват физическа сила и помощни средства само когато това е абсолютно необходимо.

Чл. 11. (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Със заповед на министъра на отбраната по мотивирано предложение на началника на отбраната срокът на командировката по чл. 71, ал. 1 от

Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България или удълженият срок по чл. 71, ал. 4 от същия закон може да бъде удължен без съгласието на военнослужещия по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

Чл. 12. (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2020 г., в сила от 31.08.2020 г.) Изискванията за получаване на месечни социални помощи по чл. 2, ал. 4 от Закона за социално подпомагане не се прилагат до 31 декември 2020 г. По преценка на кметовете на общини, при доказана необходимост, се прилага разпоредбата на чл. 2, ал. 4, т. 1 от Закона за социално подпомагане в частта относно полагане на общественополезен труд само за осъществяване на дезинфекция при спазване на съответните здравно-хигиенни изисквания.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2020 г., в сила от 31.08.2020 г.) Изискванията за получаване на месечни семейни помощи по чл. 7, ал. 1, т. 2 – 5, чл. 8, ал. 1, т. 4 и чл. 8е, ал. 1, т. 3 – 6 от Закона за семейни помощи за деца не се прилагат до 31 декември 2020 г.

(3) Срокът на всички месечни семейни помощи, отпуснати на основание чл. 7 и чл. 8е от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 февруари 2020 г. до 31 май 2020 г., се удължава служебно до 30 юни 2020 г.

(4) Сроковете по чл. 8в, ал. 5 и чл. 12, ал. 1, т. 1 – 7, ал. 2 и 3 от Закона за семейни помощи за деца, които изтичат след 1 март 2020 г., се удължават служебно до 31 декември 2020 г.

(5) Срокът на задължението за уведомяване при промяна на обстоятелствата по чл. 10, ал. 2 от Закона за семейни помощи за деца, който изтича в периода от 1 март 2020 г. до 31 май 2020 г., се удължава служебно до 30 юни 2020 г., освен когато промяната на обстоятелствата води до отпадане на правото на съответната помощ.

(6) Сроковете на валидност на издадените заповеди за настаняване в специализирани институции и социални услуги в общността от резидентен тип, делегирани от държавата дейности и местни дейности, които изтичат след 1 март 2020 г., се удължават служебно до 31 декември 2020 г.

(7) До 31 август 2020 г. изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане и кметовете на общини нямат право поради липса на потребители да закриват или да намаляват капацитета на социални услуги, делегирани от държавата дейности и местни дейности, с изключение на специализираните институции за деца.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2020 г., в сила от 31.08.2020 г.) Такси за ползване на социалните услуги Център за социална рехабилитация и интеграция, Център за временно настаняване, звено "Майка и бебе" и Дневен център, включително и при седмична услуга, когато са делегирани от държавата дейности, не се заплащат от лицата за периода от 13 март 2020 г. до 31 декември 2020 г.

Чл. 12а. (Нов – ДВ, бр. 55 от 2020 г., в сила от 1.07.2020 г.) (1) На семействата, чиито деца са записани в осми клас на държавно или общинско училище за учебната 2020 – 2021 г., дирекция "Социално подпомагане" отпуска еднократна помощ за покриване част от разходите в началото на учебната година, когато децата живеят постоянно в страната и не са настанени за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

(2) Помощта по ал. 1 се отпуска на семейства по чл. 3, т. 2, 3 и 5 от Закона за семейни помощи за деца, при условие че средномесечният доход на член от семейството за предходните 12 месеца е по-нисък или равен на 450 лв.

(3) При определяне на дохода на член от семейството по ал. 2 се прилагат § 1, т. 1 и 2 от допълнителните разпоредби на Закона за семейни помощи за деца, като лицата, които кандидатстват за помощта, декларират писмено съгласието си за извършване на служебна проверка на доходите им от дирекция "Социално подпомагане".

(4) При условията на ал. 1 помощта се предоставя независимо от дохода на семейството за:

1. деца с трайни увреждания съгласно § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за семейни помощи за деца;

2. деца с един жив родител съгласно § 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за семейни помощи за деца;

3. деца, настанени в семейства на роднини и/или близки и приемни семейства по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

(5) Помощта по ал. 1 се изплаща на два пъти, като 50 на сто от нейния размер се изплаща след влизането в сила на заповедта за отпускането ѝ, а остатъкът се изплаща в началото на втория учебен срок на учебната 2020 – 2021 г., ако детето продължава да посещава училище.

(6) Помощта по ал. 1 се възстановява, ако през учебната 2020 – 2021 г.:

1. ученикът не постъпи в училище, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние;

2. ученикът не продължи обучението си през втория учебен срок до завършване на осми клас, освен ако това е невъзможно поради здравословното му състояние;

3. ученикът е допуснал в рамките на един месец от учебната година отсъствия от 5 учебни часа, за които няма уважителни причини, определени по реда на Закона за предучилищното и училищното образование.

(7) В случаите по ал. 6 директорът на дирекция "Социално подпомагане" издава мотивирана заповед за възстановяване на получената помощ заедно със законната лихва.

(8) Правото на помощта по ал. 1 се погасява след изтичането на един месец от началото на учебната 2020 – 2021 г., а вземането за отпуснатата помощ се погасява след изтичането на три месеца, считано от края на месеца, в който заповедта за отпускането ѝ е влязла в сила.

(9) Размерът и редът за отпускането и изплащането на помощта по ал. 1 се определят с

постановление на Министерския съвет по предложение на министъра на труда и социалната политика.

Чл. 13. (1) (Доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм., бр. 64 от 2020 г., в сила от 18.07.2020 г.) По време на извънредното положение съответно на извънредната епидемична обстановка и три месеца след нейната отмяна разпоредбите на Закона за обществените поръчки не се прилагат при:

1. закупуване от възложителите на хигиенни материали, дезинфектанти, медицински изделия и лични предпазни средства, необходими за обезпечаване на противоепидемичните мерки;

2. (доп. – ДВ, бр. 64 от 2020 г., в сила от 18.07.2020 г.) закупуване на медицински изделия, осигуряване на услугите по взимане на проби и отчитане на резултатите, закупуване на медицинска и лабораторна апаратура, необходими за диагностика и лечение на заразените пациенти, консумативите за тях, както и дейности, свързани с внедряването им и гаранционната им поддръжка;

3. възлагане на дейности по обезвреждане на пестициди и болнични отпадъци съгласно Наредба № 1 за изискванията към дейностите по събиране и третиране на отпадъците на територията на лечебните и здравните заведения (обн., ДВ, бр. 13 от 2015 г.; изм., бр. 102 от 2018 г.).

(2) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., доп., бр. 64 от 2020 г., в сила от 18.07.2020 г.) Разпоредбите на Закона за обществените поръчки не се прилагат два месеца след отмяната на извънредното положение, съответно по време на извънредната епидемична обстановка и три месеца след нейната отмяна и за транспортните услуги в случаите по ал. 1, т. 1 и 2.

(3) (Предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) По искане на изпълнител на обществена поръчка може да бъде предоговорен срокът за изпълнение, но не повече от два месеца след отмяната на извънредното положение.

Чл. 14. При закупуване със средства от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на здравеопазването, от бюджета на лечебните заведения по чл. 5 от Закона за лечебните заведения и със средства на лечебните заведения с държавно и/или общинско участие по чл. 9 и 10 от Закона за лечебните заведения на медицински изделия, необходими за обезпечаване на противоепидемичните мерки, както и за лечението и диагностиката на заразените пациенти, не се прилагат изискванията на глава трета, раздел II от Наредбата за условията и реда за съставяне на списък на медицинските изделия по чл. 30а от Закона за медицинските изделия и за определяне на стойността, до която те се заплащат (обн., ДВ, бр. 104 от 2011 г.; изм., бр. 74 от 2013 г., бр. 76 от 2014 г., бр. 35 от 2015 г., бр. 104 от 2018 г. и бр. 27 и 83 от 2019 г.), с изключение на чл. 34, ал. 1, т. 2 от същата наредба.

Чл. 15. Аптеките може да отпускат лекарствени продукти само по рецептурна книжка, без представяне на рецепта съобразно последно вписаните в рецептурната книжка данни за отпуснати лекарствени продукти, при условия и по ред, определени от Националната здравноосигурителна каса, до отмяна на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна.

Чл. 15а. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., изм. и доп., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм., бр. 64 от 2020 г., в сила от 18.07.2020 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 1.01.2021 г.) По време на извънредното положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и до три месеца след нейната отмяна Националната здравноосигурителна каса и Българският лекарски съюз, съответно Българският зъболекарски съюз, може да подпишат анекс към съответния национален рамков договор, който съдържа заплащане за работа при неблагоприятни условия по време на обявеното извънредно положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и до три месеца след нейната отмяна на изпълнителите на медицинска помощ, съответно на дентална помощ, условия и ред за заплащането и методика за определяне размера на сумите. Средства може да се осигуряват и чрез допълнителен трансфер от бюджета на Министерството на здравеопазването.

(2) (Нова – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 1.01.2021 г.) Министерството на здравеопазването може да изплаща допълнителни възнаграждения за постигнати резултати на служители в системата на Министерството на здравеопазването и подведомствените му разпоредители с бюджет, работещи при неблагоприятни условия на труд по време на обявеното извънредно положение, съответно на извънредната епидемична обстановка, включително за дейности, свързани с поставяне на ваксини срещу COVID-19.

(3) (Нова – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 1.01.2021 г.) Ограниченията по чл. 67, ал. 9 и 10 от Закона за държавния служител и чл. 107а, ал. 15 и 16 от Кодекса на труда може да се превишават до размера на възнагражденията по ал. 2 и дължимите върху тях осигурителни вноски.

(4) (Нова – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 1.01.2021 г.) Периодичността на изплащане на възнагражденията по ал. 2 се определя със заповед на министъра на здравеопазването, като не се прилагат ограниченията по чл. 67, ал. 8 от Закона за държавния служител и чл. 107а, ал. 15 от Кодекса на труда.

Чл. 16. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна със заповед на министъра на здравеопазването може да се забрани износ на лекарствени продукти по смисъла на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина от територията на Република България с цел осигуряване на достатъчни количества лекарствени продукти за задоволяване на здравните потребности на населението на Република България.

(2) Който наруши забраната по ал. 1, се наказва с глоба в размер на 10 000 лв., съответно се налага имуществена санкция в размер на 50 000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение – с глоба в размер на 20 000 лв., съответно с имуществената санкция в размер на 100 000 лв.

(3) Нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностни лица, определени от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по лекарствата или на директора на съответната регионална здравна инспекция. Наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по лекарствата или от директора на съответната регионална здравна инспекция.

Чл. 16а. (Нов – ДВ, бр. 38 от 2020 г., в сила от 24.04.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) До 31 декември 2020 г. с акт на Министерския съвет може да се въведат временни мерки за защита на производството на храни, произведени на територията на Република България, търговията и пускането им на пазара във вериги от магазини. Верига от магазини са търговски обекти за самообслужване за продажба на дребно на храни и нехранителни стоки, където търговията се извършва от името и за сметка на едно лице, сградите и съоръженията представляват комплексен обект, която разполага с 10 и повече търговски обекта на територията на страната.

(2) На лице, което в търговски обект наруши изисквания по ал. 1, се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 25 000 лв., а при повторно нарушение в същия обект – имуществена санкция в размер от 30 000 до 50 000 лв. Повторно нарушение е нарушение, извършено в тримесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение в същия търговски обект.

(3) Нарушенията се установяват с актове, съставени от длъжностни лица, оправомощени от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните или от директора на съответната областна дирекция по безопасност на храните. Наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните или от директора на съответната областна дирекция по безопасност на храните.

(4) С акта по ал. 1 може да се въведе временна забрана за внос на определени храни от държави, които не са членове на Европейския съюз, при спазване на международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 17. При необходимост Министерският съвет възлага на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" да извърши проверка на държавния резерв на зърно, месо, млечни продукти и други трайни хранителни продукти, медицинска апаратура, лекарства, медицински консумативи и спирт и да изготви доклад и предложение до Министерския съвет с оглед преценка за осигуряване на допълнителни резерви.

Чл. 17а. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Военновременни запаси може да се освобождават до два месеца след отмяната на извънредното положение с решение на Министерския съвет или на оправомощен от него орган за реализация от Държавната агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" или за безвъзмездно предоставяне за задоволяване потребностите на националното стопанство и населението. Решението се взема по предложение на председателя на Държавната агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" съгласувано с министъра на отбраната въз основа на мотивирано искане от държавен орган. Въз основа на решението председателят на агенцията издава последваща заповед за предаване.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) По искане на държавен орган председателят на Държавната агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" може да предоставя болнично-домакинско имущество или друго имущество, представляващо активи за многократна употреба, за безвъзмездно временно ползване. Два месеца след отмяната на извънредното положение активите се възстановяват на агенцията в състояние, което позволява последващо използване по предназначение, при условия и по ред, определени със заповед на председателя на агенцията.

Чл. 18. (1) При необходимост може да бъдат командировани, включително на територията на друга област, за временно изпълнение на дейности по държавен здравен контрол:

1. служители на районните здравноосигурителни каси в регионалните здравни инспекции;
2. държавни здравни инспектори от регионалните здравни инспекции.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 командироването се извършва при условията на Закона за държавния служител или на Кодекса на труда, след съгласуване с управителя на Националната здравноосигурителна каса за срок не по-дълъг от два месеца през една календарна година. В случаите по ал. 1, т. 2 командироването се извършва при условията на Закона за държавния служител след съгласуване с министъра на здравеопазването за срок не по-дълъг от два месеца през една календарна година.

Чл. 19. Министърът на здравеопазването може със заповед да разпорежи извършването на проверки на територията на една област от държавни здравни инспектори от друга област и/или от държавни здравни инспектори от Националния център по радиобиология и радиационна защита за спазване на противоепидемичните мерки и ограничения. При установени нарушения актовете за установяване се съставят от държавните здравни инспектори, участвали в проверката, а наказателните постановления се издават от директора на регионалната здравна инспекция, на чиято територия се извършва проверката.

Чл. 20. (1) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) До края на втория учебен срок на учебната 2019 – 2020 г. обучението на учениците, записани в дневна, вечерна, задочна, индивидуална и комбинирана форма на обучение и в дуална система на обучение, както и подкрепата за личностно развитие, се осъществяват доколкото и ако е възможно от разстояние в електронна среда чрез

използване на средствата на информационните и комуникационните технологии. Обучението включва дистанционни учебни часове, самоподготовка, текуща обратна връзка за резултатите от обучението и оценяване.

(2) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) След отмяната на извънредното положение присъствието на деца и ученици на територията на институции от системата на предучилищното и училищното образование се допуска за осъществяване на неотложни дейности по приключването на учебната 2019 – 2020 г. и за подготовката на учебната 2020 – 2021 г., ако е невъзможно тези дейности да се осъществят от разстояние в електронна среда и/или се налага реалното присъствие в училище.

(3) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) След отмяната на извънредното положение груповото присъствие на деца и ученици на територията на институции от системата на предучилищното и училищното образование извън случаите по ал. 2 се допуска след уведомяване на министъра на образованието и науката.

(4) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) В случаите по ал. 2 и 3 директорът на институцията създава организация за стриктно спазване на предписаните мерки от министъра на здравеопазването, като не допуска струпване на деца, ученици или на техни родители, а присъствието на малолетни и непълнолетни ученици става само след съгласие на техните родители.

(5) (Предишна ал. 2 – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Учителите и педагогическите специалисти осъществяват обучението и подкрепата за личностно развитие по ал. 1 в рамките на трудовото си правоотношение, без да е необходимо сключване на споразумение по чл. 119 от Кодекса на труда, като осигуряват в дома си или избрано от тях друго помещение извън училището работно място и използват необходимото технологично оборудване. За изпълнение на задълженията си от разстояние педагогическите специалисти получават трудовото си възнаграждение, уговорено по трудовото правоотношение.

(6) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Директорите на училища изпълняват задълженията си в рамките на трудовото си правоотношение, без да е необходимо сключване на споразумения по чл. 119 от Кодекса на труда, като осъществяват управление и контрол и от разстояние чрез използването на информационните и комуникационните технологии, ако са създали необходимата организация за извършване на обучението и подкрепа за личностно развитие по ал. 1. Директорите изпълняват задълженията си от разстояние, като осигуряват в дома си или избрано от тях друго помещение извън училището работно място и използват необходимото технологично оборудване.

(7) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Министърът на образованието и науката може със заповед да въвежда временни правила във връзка с обучението и подкрепата за личностно развитие по ал. 1, включително и относно работното място, работното време на директорите и педагогическите специалисти, техническите средства за организиране и провеждане на обучението и подкрепата за личностно развитие.

Чл. 21. (1) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Управляващите органи на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове имат право да:

1. изменят едностранно договори за безвъзмездна финансова помощ съобразно необходимостта от мерки при криза по смисъла на чл. 2, т. 21 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейски парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение N 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ, L 193/1 от 30 юли 2018 г.) включително да увеличават размера на договорената безвъзмездна финансова помощ;

2. отпускат безвъзмездна финансова помощ при опростени правила, включително без публикуване на покана за набиране на предложения;

3. увеличат общия ресурс по операциите над одобрените от комитета за наблюдение по схемите, по които са допустими мерки, в условията на извънредни ситуации и при хипотезата на т. 1.

(2) При обявяване на процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ срокът по чл. 44, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове се намалява по преценка на ръководителя на съответния управляващ орган. В условията за кандидатстване по съответната схема, утвърдени по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се определя новият срок.

(3) Сроковете при процедура на директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, определени в нормативния акт по чл. 28, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, може да се намалят по преценка на ръководителя на съответния управляващ орган. В условията за кандидатстване по съответната схема, утвърдени по реда на чл. 26, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, се определя новият срок.

(4) По всички въпроси от компетентността на комитета за наблюдение на съответната програма може да се вземе неprisъствено решение. Ръководителят на съответния управляващ орган може да намали сроковете, приложими при процедура за неprisъствено вземане на решение, определени в нормативния акт по чл. 15, ал. 2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Членовете на комитета за наблюдение се уведомяват за намаляването на съответния срок с изпращане на проекта на решение и документите към него.

(5) Безвъзмездна финансова помощ се предоставя директно на кандидат, одобрен от комитета

за наблюдение на съответната програма, чрез приемане на неприсъствено решение по мотивирано предложение на ръководителя на управляващия орган на програмата.

(6) При условията на ал. 5 комитетът за наблюдение на съответната програма взема неприсъствено решение, с което включва в индикативната годишна работна програма процедури, свързани с извънредното положение, и одобрява критериите, използвани за подбор на операции, необходими, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, включително такива, свързани с отбраната и сигурността.

(7) Безвъзмездната финансова помощ се предоставя директно на кандидат, който в определен от ръководителя на управляващия орган срок отговори на одобрените критерии.

(8) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) С мотивирано решение ръководителят на управляващия орган може да прекрати процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с цел осигуряване на финансиране съобразно необходимостта от мерки и за преодоляване на настъпилите последици.

(9) (Предидшна ал. 8 – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Разпоредбите на чл. 26, ал. 3, 5 и 8 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове не се прилагат.

(10) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) В процедура чрез подбор на проектни предложения може да участват и безвъзмездна финансова помощ може да бъде предоставена и на лица, за които са налице основанията по чл. 54, ал. 1, т. 6 от Закона за обществените поръчки и нямат публични задължения по чл. 162, ал. 2, т. 1 и 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс преди 1 януари 2020 г., установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, както и на лица, чиито задължения са отсрочени, разсрочени или обезпечени.

(11) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) Обстоятелствата по чл. 3 и 4 от Закона за малките и средните предприятия при участие в процедура за подбор на проектни предложения и сключване на административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ може да се посочат от кандидата и във Формуляра за кандидатстване към проектното му предложение.

(12) (Нова – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., предишна ал. 10, бр. 109 от 2020 г., в сила от 22.12.2020 г.) За преодоляване на настъпилите последици от COVID-19 въз основа на акт на Министерския съвет управляващите органи може да възложат, извън случаите по чл. 5 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, изпълнението на финансови ресурси и инструменти през програмен период 2014 – 2020 г. и чрез Българската банка за развитие.

Чл. 22. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) (1) Член 249, ал. 9, 10 и 11 от Закона за Министерството на вътрешните работи не се прилага, когато предмет на дарението са лични предпазни средства, дезинфектанти, спирт и други средства, предназначени за предотвратяване разпространението на заразната болест.

(2) Договорите за дарения по ал. 1 се сключват от ръководителите на структурите по чл. 37 от Закона за Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях лица.

Чл. 23. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) До отмяната на извънредното положение, при извършване на процедура по поредно проучване, срокът по чл. 52, ал. 2 от Закона за защита на класифицираната информация може да бъде удължен с още до 30 дни, като в тези случаи разрешенията за достъп до класифицирана информация запазват действието си до приключване на процедурата.

Чл. 24. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) (1) Сроковете по чл. 102, ал. 1 и 2, чл. 104, ал. 2 и 4, чл. 106, ал. 4 и 5 и § 6, ал. 1 и 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари спират да текат до отмяната на извънредното положение.

(2) Лицата по чл. 4, т. 28 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, които не попадат и в друга категория задължени субекти по чл. 4 от същия закон, за които е възникнало задължението за изготвяне на оценка на риска по чл. 98, ал. 4 от същия закон, приемат правилата по чл. 101 от същия закон в срок до 4 месеца от отмяната на извънредното положение.

Чл. 25. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., изм., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г.) Туроператор, който трябва да възстанови заплатена сума от пътуващ за туристическо пътуване, когато е било отменено до 31 декември 2020 г. поради разпространението на COVID-19, може да предложи на пътуващия ваучер за заплатената сума. Ако пътуващият не приеме ваучера и при липса на друго споразумение за туристически пакет – заместител, между туроператора и пътуващия, туроператорът възстановява до 12 месеца, считано от датата на отмяната на пътуването, всички плащания, които е получил от пътуващия или от негово име.

Чл. 26. (Нов – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Две години след отмяната на извънредното положение Министерството на туризма предоставя на туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм, държавна субсидия в размер на 35 евро за всяка седалка от максималния пътнически капацитет на самолета за всеки полет. Субсидията се отпуска за всяка седалка, заета от лице, ползващо туристическа услуга в Република България, само за полети с капацитет от не по-малко от 100 места.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г.)

(3) Редът за предоставяне на субсидията се определя с акт на министъра на туризма.

Чл. 26а. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 7.12.2020 г. до 31.12.2021 г.) (1) Държавата предоставя на лица, извършващи труператорска и туристическа агентска дейност, безвъзмездни средства в размер на 4 на сто от оборота им без ДДС през 2019 г., които приоритетно се използват за компенсирани на загуби, произтичащи от отказали се от ваучери клиенти, както и от удържани от доставчиците на услуги суми.

(2) Средствата по ал. 1 се предоставят на лицата по ал. 1 по ред, определен с наредба на министъра на туризма, и при спазване на правилата за държавните помощи.

Чл. 26б. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 11.12.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 11.12.2020 г.) На микро, малки и средни предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020 г., се предоставят безвъзмездни средства в размер на процент от оборота им без ДДС за същия календарен период в рамките на периода от 1 март 2019 г. до 29 февруари 2020 г. включително, за срок до отпадането на съответното основание за преустановяване на дейността. За предприятия, които след 1 януари 2020 г. са започнали/възобновили дейност, която е преустановена в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването, безвъзмездните средства са в размер на процент от оборота им без ДДС за предходния месец на месеца, през който е преустановена дейността. Средствата по предходното изречение се предоставят за всеки от месеците до отпадане на съответното основание за преустановяване на дейността, като за непълнен месец безвъзмездните средства се предоставят пропорционално на дните от месеца.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Средствата по ал. 1 се предоставят на микро, малки и средни предприятия, отговарящи на критерии и по ред, определени от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката. В процедура чрез подбор на проектни предложения може да участват и безвъзмездна финансова помощ може да бъде предоставена на лица, които нямат публични задължения по чл. 162, ал. 2, т. 1 и 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс преди 1 януари 2020 г., установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, или задълженията им са отсрочени, разсрочени или обезпечени, включително на лица, за които са налице основанията по чл. 54, ал. 1, т. 6 от Закона за обществените поръчки.

(3) Средствата по ал. 1 се превеждат по платежна сметка на съответното предприятие от Националната агенция за приходите.

(4) Националната агенция за приходите кандидатства въз основа на решение на управителния съвет за дейности по извършване на плащания към микро, малки и средни предприятия по ал. 1 – 3 с европейски средства въз основа на сключен договор с управляващ орган на оперативна програма съгласно условията на съответния договор.

(5) Неправомерно получени средства, недължимо платени и надплатени суми се възстановяват ведно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания от датата на получаване на средствата до датата на възстановяването им. Вземанията за възстановяване са публични държавни вземания. Актовете по чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се издават от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Обжалването на актовете не спира изпълнението им.

(6) Всички органи на изпълнителната власт предоставят на Националната агенция за приходите информацията, необходима във връзка с предоставянето на средствата по ал. 1.

Чл. 27. (Нов – ДВ, бр. 55 от 2020 г., в сила от 1.07.2020 г.) (1) На лекари, медицински и немедицински специалисти, специализанти и други лица, извършващи помощни дейности в лечебните заведения за болнична помощ, на служители на регионалните здравни инспекции, централните за спешна медицинска помощ и Националния център по заразни и паразитни болести, на служители на районните здравноосигурителни каси, командировани в регионалните здравни инспекции, на служители от системата на Министерството на труда и социалната политика и от системата на Министерството на вътрешните работи и на служители от Националното толо управление, които пряко са осъществявали или осъществяват дейности, свързани с лечението, предотвратяване на разпространението и/или преодоляване на последиците от COVID – 19, се предоставя помощ за ползване на основни туристически услуги за вътрешен туризъм на стойност 210 лв.

(2) Помощта по ал. 1 се ползва еднократно в срок до 30 ноември 2021 г. през времето на отпуск на лицето за не по-малко от 7 нощувки в обекти или категоризирани или регистрирани места за настаняване, като с предимство са обектите на дружествата, в които едноличен собственик на капитала е Националният осигурителен институт, болници за рехабилитация и балнеолечебни центрове, собственост на държавата, и почивните станции на министерствата и ведомствата – по списък, приет от Министерския съвет. При ползване на помощта в болниците за рехабилитация по смисъла на Закона за лечебните заведения не трябва да се затруднява достъпът на пациенти до медицинска помощ. Член 3, ал. 5 от Закона за лечебните заведения не се прилага.

(3) Помощта по ал. 1 се изплаща чрез бюджетите на Министерството на здравеопазването, Министерството на труда и социалната политика, Министерството на вътрешните работи, Министерството на регионалното развитие и благоустройството и Министерството на отбраната. Помощта за правоимащите лица от районните здравноосигурителни каси се изплаща от Националната здравноосигурителна каса за сметка на средства, предоставени чрез бюджета на Министерството на здравеопазването. Помощта не се включва в облагаемия доход на лицето и за нея не се дължат данъци и задължителни осигурителни вноски.

(4) Министърът на здравеопазването, министърът на труда и социалната политика, министърът на

вътрешните работи и министърът на регионалното развитие и благоустройството или оправомощени от тях длъжностни лица писмено определят кръга на правоимащите лица по ал. 1 и издават заповеди на всяко правоимащо лице за еднократно изплащане на помощта.

(5) Министърът на здравеопазването или оправомощено от него длъжностно лице определя кръга на правоимащите лица по ал. 1 за лечебните заведения за болнична помощ и за районните здравноосигурителни каси. Заповедите по ал. 4 се издават от министъра на здравеопазването или оправомощено от него длъжностно лице по предложение на ръководителите на лечебните заведения, съответно на управителя на Националната здравноосигурителна каса.

(6) Работодателят, съответно органът по назначаването изплаща авансово помощта по ал. 1 в 14-дневен срок преди ползването ѝ въз основа на издадената заповед. Помощта за правоимащите лица от лечебните заведения за болнична помощ по ал. 1, които не са бюджетни организации, се изплаща от съответните лечебни заведения от предоставени средства от бюджета на Министерството на здравеопазването.

(7) След ползване на помощта заповедите по ал. 4 и 5 се заверяват, подпечатват и датират от служебно лице в обектите или местата за настаняване по ал. 2. На правоимащото лице се издава разходооправдателен документ за извършеното плащане и заверено извлечение от регистъра за настаняване. Правоимащото лице предоставя на органа, изплатил помощта по ал. 6, документите по изречение първо и второ в 7-дневен срок от завръщането, но не по-късно от един месец от ползването на помощта.

(8) При нарушение на ал. 2 и 7 помощта се възстановява от лицето, включително чрез удържане от възнаграждението му.

(9) Редът за ползването на помощта в обектите и местата за настаняване по ал. 2 се определя с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на туризма и министъра на здравеопазването.

Чл. 28. (Нов – ДВ, бр. 11 от 2021 г., в сила от 9.02.2021 г.) (1) При произвеждане на избори през 2021 г. по време на извънредна епидемична обстановка министърът на здравеопазването съгласувано с главния държавен здравен инспектор въвежда протиепидемични мерки, свързани с изборния процес.

(2) Централната избирателна комисия въз основа на протиепидемичните мерки по ал. 1 с решение определя организацията на изборите и гласуването на избирателите, включително на избирателите, поставени под задължителна карантина или задължителна изолация съгласно Закона за здравето.

(3) Избирателите, поставени под задължителна карантина или задължителна изолация съгласно Закона за здравето, гласуват с подвижни избирателни кутии по смисъла на глава четиринадесета, раздел IX от Изборния кодекс при спазване на всички протиепидемични мерки. Срокът за подаване на заявленията за гласуване с подвижна избирателна кутия е не по-късно от три дни преди изборния ден. Органите по чл. 23, ал. 1 от Изборния кодекс вписват избирателите по изречение първо в списъка за гласуване с подвижна избирателна кутия след извършване на проверка в съответната регионална здравна инспекция, за което се изготвя справка.

(4) Броят на членовете на секционна избирателна комисия по ал. 3 е не по-малък от трима членове, назначени при спазване изискванията на Изборния кодекс.

(5) Решението по ал. 2 се обявява по реда на чл. 57, ал. 2 от Изборния кодекс и може да се обжалва пред Върховния административен съд по реда на чл. 58 от същия кодекс.

(6) При произвеждане на избори през 2021 г. по време на извънредна епидемична обстановка с решение на Централната избирателна комисия броят на членовете на секционна избирателна комисия извън страната може да бъде не по-малък от трима членове, назначени при спазване изискванията на Изборния кодекс.

(7) Министерският съвет обезпечава изборния процес с всички необходими средства за защита, като разходите за тях се включват в план-сметката за изборите.

(8) Мероприятията, свързани с предизборна агитация, се провеждат при спазване на въведените протиепидемични мерки.

(9) Централната избирателна комисия провежда разяснителна и обучителна кампания за гласуването по време на извънредна епидемична обстановка.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (1) В 7-дневен срок от обнародването на този закон в "Държавен вестник" лечебните заведения, държавните институции и телекомуникационните оператори чрез определени длъжностни лица извършват извънредна проверка на техническото състояние на енергийните обекти, предназначени за снабдяване с електрическа енергия, които са тяхна собственост, включително на електрически уредби, собствени източници на резервно захранване и съоръжения за автоматично превключване на захранването, осигуряващи непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия.

(2) За резултатите от проверката по ал. 1 се съставя протокол.

(3) При установяване на несъответствия с нормативните изисквания лицата по ал. 1 предприемат незабавни действия за тяхното отстраняване с цел гарантиране непрекъснатостта на снабдяването с електрическа енергия.

(4) Лечебните заведения, държавните институции и телекомуникационните оператори уведомяват незабавно Министерството на енергетиката за предприетите от тях действия в резултат на извършените проверки.

§ 2. (1) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) За гарантиране непрекъснатост на снабдяването с електрическа енергия по време на извънредното положение на територията на страната операторът на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителни мрежи преустановяват всички планови ремонти, свързани с временно преустановяване на преноса на електрическа енергия, с изключение на ремонтни дейности за отстраняване на възникнали аварии, с цел възстановяване на снабдяването с електрическа енергия на потребителите.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) По време на извънредното положение сроковете за заплащане, определени в общите условия по чл. 98а, ал. 2 от Закона за енергетиката на дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия на битови клиенти, се удължават от 10 на 20 дни. По време на извънредното положение сроковете може да бъдат променяни с мотивирана заповед на министъра на енергетиката по предложение на Националния оперативен щаб, при отчитане на финансовата стабилност на сектор "Енергетика", с цел гарантиране на енергийната сигурност.

(3) За гарантиране на живота и здравето на хората центрове за предоставяне на информация и обслужване на клиентите на енергийните предприятия, извършващи снабдяване с електрическа и топлинна енергия и природен газ, въвеждат организация на работа при стриктно спазване на изискванията на Националния оперативен щаб.

§ 3. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г. попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г., бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г. и бр. 13 и 23 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 225 се създава нова ал. 6:

"(6) Когато деянието по ал. 1 е извършено при обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България, наказанието е лишаване от свобода от една до три години и глоба от пет хиляди до десет хиляди лева."

2. В чл. 326, ал. 2 думите "от петстотин до две хиляди лева" се заменят с "от десет хиляди до петдесет хиляди лева".

3. В чл. 355, ал. 1 думата "заразителна" се заменя със "заразна".

§ 4. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 120б:

"Възлагане на надомна работа и работа от разстояние при обявено извънредно положение

Чл. 120б. (1) Работодателят може при обявено извънредно положение да възлага на работника или служителя без негово съгласие да извършва временно надомна работа и/или работа от разстояние. В този случай се изменя само мястото на работа, без да се променят другите условия по трудовия договор.

(2) Промяната по ал. 1 се извършва със заповед на работодателя, в която се определят условията по чл. 107в, ал. 2 и/или чл. 107и, ал. 2."

2. Създава се чл. 120в:

"Преустановяване на работата при обявено извънредно положение

Чл. 120в. (1) При обявено извънредно положение работодателят може със заповед да преустанови работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители за целия период или за част от него до отмяната на извънредното положение.

(2) Когато при обявено извънредно положение работата на предприятието или на част от него е

преустановена със заповед на държавен орган, работодателят е длъжен да не допуска работниците или служителите до работните им места за периода, определен в заповедта."

3. В чл. 138а:

а) създава се нова ал. 2:

"(2) В предприятието или в негово звено работодателят може да установи за целия период на обявено извънредно положение или за част от този период непълно работно време за работниците и служителите, които работят на пълно работно време.;"

б) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите "по ал. 1" се добавя "и по ал. 2";

в) досегашната ал. 3 става ал. 4.

4. Създава се чл. 173а:

"Ползване на отпуск при обявено извънредно положение

Чл. 173а. (1) Когато поради обявено извънредно положение със заповед на работодателя или със заповед на държавен орган е преустановена работата на предприятието, на част от предприятието или на отделни работници и служители, работодателят има право да предостави платения годишен отпуск на работника или служителя и без негово съгласие, включително на работник или служител, който не е придобил 8 месеца трудов стаж.

(2) Работодателят е длъжен да разрешава ползването на платен годишен отпуск или на неплатен отпуск при обявено извънредно положение по искане на:

1. бременна работничка или служителка, както и на работничка или служителка в напреднал етап на лечение ин-витро;

2. майка или осиновителка на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

3. работник или служител, който е самотен баща или осиновител на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

4. работник или служител, който не е навършил 18-годишна възраст;

5. работник или служител с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;

6. работник или служител с право на закрила при уволнение по чл. 333, ал. 1, т. 2 и 3.

(3) Времето, през което се ползва отпуск по ал. 1 и 2, се признава за трудов стаж."

5. Създава се чл. 267а:

"Трудово възнаграждение при преустановяване на работата при обявено извънредно положение

Чл. 267а. За времето на преустановяване на работата в случаите по чл. 120в работникът или служителят има право на brutното си трудово възнаграждение."

§ 4а. (Нов – ДВ, бр. 103 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Неплатеният отпуск по чл. 160, ал. 1 от Кодекса на труда до 90 работни дни, ползван през 2021 г., се признава за трудов стаж.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) През 2021 г. за осигурителен стаж по чл. 9, ал. 2, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване се зачита времето на неплатения отпуск до 90 работни дни.

§ 5. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 12, 35, 83, 94 и 99 от 2019 г. и бр. 26 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. Създава се чл. 3а:

"Изпълнение на задължения при обявено извънредно положение

Чл. 3а. (1) При обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България:

1. нормативно определените срокове, предвидени за осигурените лица и пенсионерите, във връзка с прилагането на част първа, глави четвърта – осма спират да текат;

2. заявления, жалби и други документи във връзка с паричните обезщетения, помощи и пенсии се подават по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги или с персонален идентификационен код, или чрез лицензиран пощенски оператор;

3. непроизнасянето в срок на длъжностните лица по чл. 40, ал. 3, чл. 54ж, ал. 1 и чл. 98, ал. 1 по причини, дължащи се на извънредното положение, не се смята за мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Документите по ал. 1, т. 2, подадени от осигурените лица и пенсионерите до 14 дни след отмяната на извънредното положение в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, се смятат за подадени в срок."

2. В чл. 54а, ал. 3 накрая се добавя "подадено по електронен път с квалифициран електронен подпис или с персонален идентификационен код в Националния осигурителен институт, или на хартиен

носител в съответната дирекция "Бюро по труда".

§ 6. (1) (Доп. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., изм., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) За периода от 13 март 2020 г. до 30 юни 2020 г., но за срок не по-дълъг от три месеца, Националният осигурителен институт превежда 60 на сто от размера на осигурителния доход за месец януари 2020 г. и дължимите осигурителни вноски за сметка на осигурителя за лица, осигурени по чл. 4, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване от осигурители, отговарящи на критерии, определени с акт на Министерския съвет. Средствата се превеждат по банков път на съответния осигурител в срок до 5 работни дни въз основа на предоставена от Агенцията по заетостта писмена информация.

(2) Средствата, превеждани по реда на ал. 1, са за сметка на фонд "Безработица" на държавното обществено осигуряване.

(3) В случай че осигурителят не изплати пълния размер на трудовото възнаграждение на работниците и служителите, за които са получени средствата по ал. 1, той ги възстановява.

§ 7. Личните пенсии, свързани с трудова дейност на лицата, които имат придобит осигурителен стаж след 31 декември 2018 г., но нямат подадено заявление по чл. 102, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване през 2019 г. и/или заявление по чл. 102, ал. 1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване в периода от 1 януари 2020 г. до 13 март 2020 г., се преизчисляват служебно, считано от 1 април 2020 г., с придобития от тях осигурителен стаж, положен след пенсионирането или след последното преизчисляване на пенсията.

§ 8. (1) През 2020 г. сроковете по чл. 123, ал. 1, т. 5, чл. 123е, ал. 5, чл. 190, ал. 1 и 2 и чл. 252, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване се удължават до 30 септември 2020 г.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) До отмяната на извънредното положение сроковете по чл. 123а, ал. 8 от Кодекса за социално осигуряване спират да текат.

§ 9. В Закона за хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 105 от 2018 г.; изм., бр. 24 и 101 от 2019 г.) в чл. 22 се създава ал. 5:

"(5) При обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България при заявена, но не навременно установена потребност на човека с увреждане, лицето има право на вида подкрепа от датата на подаване на документите по чл. 21, ал. 3, въз основа на заключенията от изготвената индивидуална оценка на потребностите по чл. 20."

§ 10. (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2020 г., в сила от 31.10.2020 г.) Срокът на валидност на документите за пребиваване на чужденци, издавани съгласно чл. 59, ал. 2, т. 1а, 2, 2а, 3, 4, 5 и 6 от Закона за българските лични документи, както и на документите по чл. 59, ал. 3 от същия закон, издавани на членовете на семейства на граждани на Европейския съюз, на членовете на семейства на гражданите на държави – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване, и на документите, издавани съгласно чл. 59, ал. 4 от същия закон на гражданите на Европейския съюз, на гражданите на държави – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на гражданите на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно придвижване, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 януари 2021 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаване документите се смятат за валидни документи за пребиваване само на територията на Република България и удостоверяват само правото на пребиваване. По искане на лицето нов документ за пребиваване може да бъде издаден и преди изтичането на удължения 6-месечен срок.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2020 г., в сила от 31.10.2020 г.) Срокът на валидност на личните карти и паспорти, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 януари 2021 г., се удължава с 6 месеца. За срока на удължаването личните карти и паспортите са валидни идентификационни документи за самоличност в Република България, а в чужбина – при условията на реципрочност. По искане на лицето нова лична карта или паспорт може да се издадат и преди изтичането на удължения срок.

(3) (Нова – ДВ, бр. 11 от 2021 г., в сила от 9.02.2021 г.) При произвеждане на избори през 2021 г. по време на извънредна епидемична обстановка избирателите удостоверяват самоличността си пред секционните избирателни комисии в страната и извън страната с лична карта или паспорт, съответно с удостоверение за пребиваване в Република България за граждани на друга държава – членка на Европейския съюз, независимо от изтичането на сроковете по ал. 1 или 2, като не се изисква удостоверение за издаване на лични документи по чл. 263 от Изборния кодекс.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2020 г., в сила от 31.10.2020 г., предишна ал. 3, бр. 11 от 2021 г., в сила от 9.02.2021 г.) Срокът на валидност на свидетелствата за управление на моторно превозно средство, който изтича в периода от 13 март 2020 г. до 31 декември 2020 г., се удължава със 7 месеца, считано от датата на изтичане на срока, посочен в съответното свидетелство. За срока на удължаването свидетелството за управление на моторно превозно средство е валиден индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство в съответствие с Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 г. за определяне на специални и временни мерки с оглед на избухването на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство (ОВ, L 165/10 от 27 май 2020 г.). По искане на лицето ново свидетелство за управление на моторно превозно средство може да се издаде и преди изтичането на удължения 7-месечен срок.

(5) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2020 г., предишна ал. 4, бр. 11 от 2021 г., в сила от 9.02.2021 г.) По време на обявено извънредно положение, съответно извънредна епидемична обстановка и при условията на реципрочност, чужденец или гражданин на Европейския съюз, на държави – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, Конфедерация Швейцария или на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, който е влязъл по законоустановения ред на територията на страната, може да напусне Република България през граничните контролно-пропускателни пунктове в рамките на срока, за който държавата, която е издала паспорта или личната карта, е нотифицирала Република България, че тяхната валидност е удължена, както и при условие, че е осигурен транзит на лицето до държавата на крайната му дестинация.

§ 10а. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2020 г.) По време на обявено извънредно положение, съответно извънредна епидемична обстановка службите за административен контрол на чужденците може да продължат пребиваването с три месеца на лицата, които са влезли на територията на Република България при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване, както и на лицата, които са влезли с виза за краткосрочно пребиваване. Лицата имат право да кандидатстват за продължаване на разрешения срок на пребиваване с три месеца по хуманитарни причини или поради извънредни обстоятелства. Заявлението за продължаване на разрешения срок на пребиваване се подава до службите за административен контрол на чужденците по местопребиваване на кандидатите.

§ 11. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г. и бр. 17 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 24 се създава ал. 13:

"(13) Чужденец с разрешено продължително пребиваване в Република България, на който срокът за пребиваване изтича в срока на обявено извънредно положение, може да подаде заявление за продължаване на пребиваването в 14-дневен срок след отмяната на извънредното положение, като срокът на обявеното извънредно положение не се счита за прекъсване, когато чужденецът подаде заявление за дългосрочно или постоянно пребиваване. Продължително пребиваващ чужденец, на който разрешеното продължително пребиваване изтича в срока на обявено извънредно положение, може да влезе на територията на Република България без наличие на виза в 14-дневен срок след отмяната на извънредното положение."

2. В чл. 40, ал. 1, т. 6 след думите "в случаите на" се добавя "обявено извънредно положение или на", а след думите "13 и 16;" се добавя "за срока на обявено извънредно положение не се счита за отсъствие отсъствието на чужденеца, получил разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване, от територията на държавите – членки на Европейския съюз, за период от 12 последователни месеца;"

§ 12. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) Възложителите, за които не е възникнал задължението за прилагане на платформата по чл. 39а, ал. 1 от Закона за обществените поръчки до влизането в сила на този закон, прилагат за обществени поръчки, открити до един месец след отмяната на извънредното положение, реда за възлагане, действащ до 1 ноември 2019 г., с изключение на разпоредбите на чл. 6, ал. 1, чл. 14, ал. 1, т. 5 и 7, чл. 20, ал. 1, чл. 21, ал. 2, чл. 54, ал. 1, т. 5, буква "а", чл. 100, ал. 3 и 12, чл. 107, т. 5 и 6, чл. 112, ал. 9 и 10, чл. 112а и чл. 149, ал. 1, т. 13 от Закона за обществените поръчки, които се прилагат в редакцията от 1 януари 2020 г.

§ 13. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77, 91 и 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г., бр. 38, 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г., бр. 7, 30, 38, 77 и 103 от 2018 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 23 от 2019 г.; изм., бр. 79 и 100 от 2019 г. и бр. 13 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. Създава се чл. 51а:

"Извършване на работа от разстояние

Чл. 51а. (1) При обявено извънредно положение органът по назначаването може да възлага на служителя без негово съгласие работа от разстояние в домашна среда, като се съобразят характерът на работата и дейността на отделните звена и служители съгласно функциите, определени в устройствените правилници и утвърдените длъжностни характеристики на служителите.

(2) Условията и редът за възлагане, изпълнение и контрол на работата от разстояние се определят със заповед на органа по назначаване."

2. Създава се чл. 64а:

"Ползване на отпуск при обявено извънредно положение

Чл. 64а. (1) При обявено извънредно положение и когато не може да се въведе работа от разстояние в домашна среда по чл. 51а, органът по назначаването е длъжен да разрешава ползването на платен годишен отпуск или на неплатен отпуск по искане на:

1. бременна служителка или служителка в напреднал етап на лечение ин-витро;

2. майка или осиновителка на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

3. служител, който е самотен баща или осиновител на дете до 12-годишна възраст или на дете с увреждане независимо от възрастта му;

4. служител с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто;

5. трудоустроен служител или служител, боледуващ от болест, определена в наредбата на министъра на здравеопазването по чл. 333, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда.

(2) Времето, през което се ползва отпуск по ал. 1, се признава за служебен стаж."

§ 14. В Закона за народните читалища (обн., ДВ, бр. 89 от 1996 г.; изм., бр. 95 от 1997 г., бр. 90 от 1999 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 108 от 2006 г., бр. 42 и 74 от 2009 г., бр. 47 и 97 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 74 от 2016 г., бр. 102 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 26а се създава ал. 6:

"(6) В случай на обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България сроковете по ал. 4 и 5, които не са изтекли към момента на обявяването на извънредното положение, се считат удължени с един месец от датата на прекратяването му."

§ 15. Председателите на читалищата представят в срок до 30 юни 2020 г. пред кмета на общината и общинския съвет доклад за осъществяваните читалищни дейности в изпълнение на програмата по чл. 26а, ал. 2 и за изразходваните от бюджета средства през 2019 г. Докладите на читалищата на територията на една община се обсъждат от общинския съвет на първото открито заседание след 30 юни 2020 г.

§ 16. В Закона за изменение и допълнение на Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (ДВ, бр. 9 от 2020 г.) в § 25, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби думата "тримесечен" се заменя с "четиримесечен".

§ 17. В Закона за вероизповеданията (обн., ДВ, бр. 120 от 2002 г.; изм., бр. 33 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 61 и 79 от 2015 г., бр. 108 от 2018 г. и бр. 29 и 34 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 28 ал. 6 се изменя така:

"(6) В Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година се посочват наименованието на вероизповеданието и размерът на държавната субсидия. Държавната субсидия по ал. 2 за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание се разпределя на Българската православна църква – Българска патриаршия, и на Мюсюлманското изповедание."

2. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията (обн., ДВ, бр. 108 от 2018 г.; изм., бр. 29 от 2019 г.) в § 19 ал. 1 се изменя така:

"(1) За 2019 г. Министерският съвет одобрява държавна субсидия по чл. 28, ал. 2, т. 2 за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание, като субсидията е в размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице и размерът на субсидията по чл. 28, ал. 3 не може да бъде по-малък от 15 млн. лв. Необходимите средства за 2019 г. за държавната субсидия се одобряват като допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2019 г. по реда на чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси. Държавната субсидия за източноправославното и мюсюлманското вероизповедание се разпределя на Българската православна църква – Българска патриаршия, и на Мюсюлманското изповедание."

§ 18. В Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г. (ДВ, бр. 100 от 2019 г.) в чл. 6 ал. 4 т. 2 се изменя така:

"2. За мюсюлманското вероизповедание – на Мюсюлманското изповедание".

§ 19. Заповедите за организационно и финансово подпомагане за извършване на дейности по асистирана репродукция, издадени по реда на чл. 7, т. 3 от Правилника за организацията на работа и дейността на Център за асистирана репродукция (обн., ДВ, бр. 21 от 2009 г.; изм., бр. 58 от 2011 г., бр. 43, 56, 95 и 103 от 2012 г., бр. 13 от 2014 г., бр. 4 и 73 от 2018 г. и бр. 26 от 2019 г.) продължават действието си по време на извънредното положение и 6 месеца след неговата отмяна.

§ 20. (1) (Предишен текст на § 20 – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., изм., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., бр. 64 от 2020 г., в сила от 18.07.2020 г.) Експертните решения на ТЕЛК и НЕЛІ за определяне на трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, съответно експертните решения на ЦВМК към Военномедицинската академия за годност за военна служба и служба в доброволния резерв, при които срокът на инвалидност, съответно срокът на годност е изтекъл по време на извънредното положение или на извънредната епидемична обстановка, продължават действието си по време на извънредното положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и три месеца след нейната отмяна.

(2) (Нова – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) Алинея 1 се прилага и за започнала преди обявяването на извънредното положение процедура за определяне на трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, съответно за определяне на годност за военна служба и служба в доброволния резерв.

§ 21. (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Срокът на валидност на протоколите за скъпоструващо лечение на хронично болни пациенти, който е изтекъл по време на извънредното положение, се удължава служебно от Националната здравноосигурителна каса за времето на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна при условия и по ред, определени от Националната здравноосигурителна каса.

§ 21а. (Нов – ДВ, бр. 107 от 2020 г., в сила от 10.12.2020 г.) (1) През 2020 г. Министерството на здравеопазването може да субсидира лечебни заведения за болнична помощ по смисъла на Закона за

лечебните заведения за поддържане готовността им за оказване на медицинска помощ при обявена извънредна епидемична обстановка поради епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1 от Закона за здравето.

(2) Субсидирането по ал. 1 се извършва за месеците ноември и декември 2020 г. въз основа на сключени договори за периода на извънредната епидемична обстановка при спазване изискванията на Закона за държавните помощи.

§ 216. (Нов – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) (1) През 2021 г. ваксини срещу COVID-19 могат да бъдат прилагани и на:

1. лица, пребиваващи продължително в Република България;
2. членове на дипломатически и консулски представителства и на представителства на международни организации, акредитирани в Република България, както и членове на техния административно-технически и обслужващ персонал;
3. членове на семействата на лицата по т. 2, които живеят с тях в едно домакинство в Република България.

(2) Условието и редът за ваксинирането на лицата по ал. 1 се определят в националния план за ваксиниране срещу COVID-19 в Република България, приет с Решение № 896 на Министерския съвет от 7 декември 2020 г.

§ 22. В Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 53, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г., бр. 8, 9, 45 и 60 от 2011 г., бр. 38, 40, 54, 60, 82, 101 и 102 от 2012 г., бр. 15, 30, 66, 68, 99, 104 и 106 от 2013 г., бр. 1, 98 и 107 от 2014 г., бр. 9, 72, 80 и 102 от 2015 г., бр. 17, 27, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 102 от 2017 г., бр. 18, 77, 91, 98 и 102 от 2018 г., бр. 24, 58, 99 и 101 от 2019 г. и бр. 23 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 61:

а) алинея 2 се изменя така:

"(2) Когато съществува заплаха за здравето на гражданите от болести извън посочените по ал. 1, министърът на здравеопазването може да разпорежи задължителна изолация на болни, на заразносители, на контактни лица и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави.";

б) алинея 4 се изменя така:

"(4) Изолация и лечение на лица по ал. 2 може да се осъществява в домашни условия след преценка на съществуващия епидемичен риск от лекуващия лекар или след консултация с епидемиолог или специалист по инфекциозни болести.";

в) създава се нова ал. 6:

"(6) Обжалването по ал. 5 не спира изпълнението на заповедта.";

г) досегашната ал. 6 става ал. 7.

2. В чл. 63 се създават ал. 7 и 8:

"(7) Мерките по ал. 1 може да включват и временно ограничаване придвижването на територията на страната, както и временно спиране или ограничаване на експлоатацията или режима на работа на обекти с обществено предназначение и/или други обекти или услуги, предоставяни на гражданите, в случаи на обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България.

(8) При въведени протиепидемични мерки по ал. 1 или 2 контактните лица на болните от заразни болести не може да откажат извършването на изследване с цел установяване на носителство на заразна болест."

3. Създава се чл. 209а:

"Чл. 209а. (1) Който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директор на регионална здравна инспекция протиепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер на 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

(3) Нарушенията по ал. 1 и 2 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори или от длъжностни лица, определени от директора на регионалната здравна инспекция, длъжностни лица, определени от директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, или длъжностни лица, определени от кметовете на общини.

(4) Наказателните постановления се издават съответно от директора на съответната регионална здравна инспекция, директора на съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи и кмета на съответната община."

4. Член 215 се изменя така:

"Чл. 215. Болен от заразна болест, посочена в чл. 61, както и контактното лице, което чрез изследване е с потвърдено носителство на заразна болест, посочена в чл. 61, който откаже или не изпълнява задължителна изолация и лечение, се наказва с глоба в размер на 5000 лв. Същото наказание се налага и на контактното лице, извън посоченото по изречение първо, както и на лица, които са влезли на територията на страната от други държави, които отказат или не изпълняват задължителна изолация, съответно лечение. Лицата, отказали да се явят доброволно за изолация и лечение, както и лицата, които не изпълняват задължителна изолация, се довеждат принудително със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи по искане на органите на държавния здравен

контрол, на ръководителя на лечебното заведение за болнична помощ или на лекаря, насочил лицето за хоспитализация."

5. Създава се чл. 215а:

"Чл. 215а. (1) Контактно лице по чл. 63, ал. 8, което откаже извършването на изследване с цел установяване на носителство на заразна болест, се наказва с глоба от 50 до 500 лв.

(2) Лице по ал. 1, което отказва да се яви доброволно за извършване на изследване, се довежда принудително със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи по искане на органите на държавния здравен контрол."

§ 23. (1) Сроковете, установени в Закона за предучилищното и училищното образование, които са започнали да текат преди влизането в сила на този закон, спират да текат до отмяната на извънредното положение.

(2) Сроковете, определени в Закона за предучилищното и училищното образование, може да бъдат изменяни със заповед на министъра на образованието и науката, ако поради обявеното извънредно положение не може да бъдат спазени. Заповедта се публикува на интернет страницата на Министерството на образованието и науката.

§ 24. Сроковете, установени в Закона за развитието на академичния състав в Република България и в Закона за висшето образование, които са започнали да текат преди влизането в сила на този закон, спират да текат до отмяната на извънредното положение.

§ 25. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) (1) През 2020 г. сроковете по чл. 92, ал. 2, чл. 93, чл. 217, ал. 2, чл. 219, ал. 4 и 5, чл. 241, ал. 2, чл. 252, ал. 1, чл. 253, чл. 259, ал. 2 и чл. 260 от Закона за корпоративното подоходно облагане се удължават до 30 юни 2020 г.

(2) През 2020 г. авансовите вноски по Закона за корпоративното подоходно облагане се правят при условията и по реда на глава четиринадесета от същия закон, при съобразяване със следните особености:

1. когато до влизането в сила на този закон е подадена годишната данъчна декларация за 2019 г., авансовите вноски се правят в размер съгласно декларираното; при необходимост лицата могат да подадат коригираща декларация по реда на чл. 88 от Закона за корпоративното подоходно облагане;

2. когато до 15 април 2020 г. е подадена годишната данъчна декларация за 2019 г., авансовите вноски се правят в размер съгласно декларираното;

3. когато до 15 април 2020 г. не е подадена годишната данъчна декларация за 2019 г., авансовите вноски се декларират с образеца на годишната данъчна декларация до 15 април 2020 г., като се попълва само тази част от нея, касаеща декларирането на авансови вноски за текущата година.

§ 26. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) През 2020 г. отстъпка 5 на сто се прави на лицата, предплатили до 30 юни данъка върху недвижимите имоти за цялата година или данъка върху превозните средства за цялата година.

§ 27. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) (1) През 2020 г. срокът по чл. 47, ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се удължава до 30 юни.

(2) През 2020 г. срокът за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2019 г. и за внасяне на дължимия по декларацията данък върху годишната данъчна основа от лицата по чл. 51, ал. 1 от същия закон се удължава до 30 юни.

(3) През 2020 г. отстъпката по чл. 53, ал. 6 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се ползва от лицата по чл. 51, ал. 1 от същия закон, ако декларацията е подадена и данъкът за довносяне е внесен в срок до 31 май 2020 г.

§ 27а. (Нов – ДВ, бр. 55 от 2020 г., в сила от 1.07.2020 г.) През 2020 г. срокът по чл. 54м от Кодекса за социално осигуряване за служебно преизчисляване на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст на самоосигуряващите се лица по чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 от Кодекса за социално осигуряване се удължава до 30 септември.

§ 28. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) Лицата по чл. 51, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица прилагат съответно § 25, като срокът за подаване на декларацията по ал. 2 от същия параграф е до 30 април 2020 г.

§ 29. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) До отмяната на извънредното положение:

1. срокът по чл. 171, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага;

2. освен в случаите по чл. 172, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс давността спира да тече и за времето на обявеното извънредно положение;

3. срокът по чл. 193, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс спира да тече;

4. не се образува изпълнително производство по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен когато е необходимо да се защитят особено важни държавни или обществени интереси или може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта, или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда;

5. принудителното изпълнение по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се спира; извършените до спирането действия запазват силата си; след спирането публичният изпълнител не може да извършва нови изпълнителни действия, но може да извършва действия по обезпечаване на вземането, както и разпределение на суми, постъпили по изпълнителното дело; изпълнителното

производство се възобновява след изтичането на срока, за който е обявено извънредното положение; преди изтичането на срока на извънредното положение изпълнителното производство се възобновява с разпореждане на публичния изпълнител по искане на длъжника, за изпълнение върху:

- а) вземания и парични средства от банки;
- б) вземания от трети лица;
- в) вложени ценности в трезори, включително и върху съдържанието в сейфове;

6. след реализиране на изпълнението по т. 5, букви "а", "б" и "в" изпълнителното производство се спира;

7. срокът по чл. 246, ал. 10 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс спира да тече.

§ 30. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна Агенция "Митници" може да предоставя безвъзмездно задържани, иззети, отнети и изоставени стоки, които могат да послужат за защита на живота или здравето на хората, на лечебни заведения, Българския червен кръст, детски градини, училища, социални заведения, държавни и общински учреждения.

(2) Предоставянето се извършва със заповед на директора на Агенция "Митници", в която се определят условията, редът и начинът на използване на предоставените стоки.

(3) Предоставянето по ал. 1 на акцизни стоки се извършва по реда, определен в ал. 4.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна директорът на Агенция "Митници" може със заповед да предоставя безвъзмездно задържан, иззет, отнет или изоставен етилов алкохол за дезинфекция на лечебни заведения, Българския червен кръст, детски градини, училища, социални заведения, държавни и общински учреждения. Предоставените акцизни стоки се освобождават от плащане на акциз.

§ 31. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) (1) За количествата етилов алкохол, които до влизането в сила на този закон се съхраняват от Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" или във външни съхранители за Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" и които количества са заделени преди 1 януари 2006 г., при придобиване на етиловия алкохол от:

1. лицензиран складодържател или лице-вложител в данъчен склад – същият се счита за поставен под режим отложено плащане на акциз;

2. лице, което не е лицензиран складодържател – акцизът се заплаща към момента на придобиването му от лицето, което го придобива, и се внася в държавния бюджет от Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" в срок от 5 дни от придобиването.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) По време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна денатурирането на етилов алкохол, съхраняван от Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" или във външни съхранители за Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси", за цели, свързани с производството на дезинфекциращи препарати на основата на етилов алкохол, е допустимо да се извърши преди извършването на придобиването от лице по ал. 1, т. 2 и извън територията на данъчен склад, в присъствието на митнически служители, при подадено уведомление до компетентна териториална дирекция преди извършване на денатурирането.

(3) При придобиването на:

1. денатуриран по общ метод етилов алкохол по ал. 2 количествата денатуриран етилов алкохол се освобождават от облагане с акциз;

2. денатуриран по специален метод етилов алкохол по ал. 2 количествата денатуриран етилов алкохол се освобождават от облагане с акциз само ако са придобити от лице, притежаващо удостоверение на освободен от акциз краен потребител.

§ 32. През 2020 г. сроковете по чл. 8, ал. 1 и чл. 20 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор се удължават с един месец.

§ 33. През 2020 г. сроковете по чл. 38, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Закона за счетоводството се удължават до 30 септември 2020 г., а срокът по чл. 38, ал. 9, т. 2 от същия закон се удължава до 30 юни 2020 г.

§ 34. През 2020 г. сроковете за разработване и одобряване от Министерския съвет на макроикономическата прогноза, средносрочната бюджетна прогноза, Конвергентната програма и Националната програма за реформи се удължават до 31 октомври 2020 г., освен ако друго не произтича от промяна на сроковете, свързани с ангажиментите на страната по чл. 121 и 126 от Договора за функционирането на Европейския съюз, включително и от вторичното законодателство, прието на тези правни основания.

§ 35. (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) (1) За времето от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение държавна субсидия по Закона за политическите партии не се дължи. Годишният размер на държавната субсидия за 2020 г. се изчислява съгласно чл. 27, ал. 2 от Закона за политическите партии, като за броя на дните от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение включително държавна субсидия не се начислява и дължи.

(2) По реда на чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси Министерският съвет може да одобрява допълнителни разходи/трансфери за сметка на икономията на средства по ал. 1 само за дейности, свързани с предотвратяване на разпространението на заразната болест, лечението на заразените или ограничаване на последствията от болестта.

(3) През 2020 г. първата част на държавната субсидия по чл. 25 от Закона за политическите

партии се предоставя до 30 юни 2020 г.

§ 36. В § 5 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение на Закона за политическите партии (ДВ, бр. 50 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В ал. 4, т. 2 думите "в рамките до една година от влизането в сила на този закон" се заменят с "до 31 декември 2020 г."

2. В ал. 5 и 6 думите "до 31 декември 2020 г." се заменят с "до 31 януари 2021 г."

§ 37. В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 51 от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г., бр. 72 и 95 от 2015 г., бр. 81 и 98 от 2016 г., бр. 85, 99, 101 и 103 от 2017 г., бр. 18, 77, 84, 91 и 102 от 2018 г. и бр. 13, 24, 42 и 101 от 2019 г.) в чл. 94 се създава ал. 3:

"(3) В случаите по ал. 1 министърът на здравеопазването, главният държавен здравен инспектор и директорите на регионалните здравни инспекции може да прилагат мерки на лечебните заведения."

§ 38. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г. и бр. 9, 14 и 18 от 2020 г.) в чл. 12, ал. 1, т. 4 след думите "които съдържат" се добавя "тегловно повече от 0,65 на сто".

§ 39. Разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове се прилага и за заварените случаи, при които се осъществява дейност с тютюн за пушене (за лула и цигари) към влизането в сила на този закон.

§ 40. Сроковете на разрешенията за извършване на дейности по чл. 1, ал. 1, т. 2, 3 и 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, които изтичат по време на действието на този закон, се удължават с два месеца от отмяната на извънредното положение.

§ 41. (В сила от 24.03.2020 г. – ДВ, бр. 28 от 2020 г.) В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г., бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г. и бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 251б, ал. 2 се създава изречение трето: "Данните по ал. 1, т. 6 се съхраняват и за нуждите на принудителното изпълнение на задължителната изолация и болничното лечение на лица по чл. 61 от Закона за здравето, които са отказали или не изпълняват задължителна изолация и лечение."

2. В чл. 251в, ал. 2 се създава изречение второ: "В случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето право да искат извършване на справка за данните по чл. 251б, ал. 1, т. 6, когато те са необходими за изпълнение на техните правомощия, имат Главна дирекция "Национална полиция", Столичната дирекция на вътрешните работи и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи."

3. В чл. 251г, ал. 4 накрая се добавя "и в случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето".

4. В чл. 251г¹:

а) в ал. 1 се създава изречение второ: "В случаите по чл. 251б, ал. 2, изречение трето предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предоставят незабавен достъп до данните по чл. 251б, ал. 1, т. 6 въз основа на искане на съответния ръководител на структурите по чл. 251в, ал. 2, изречение второ.";

б) в ал. 3 след думите "по чл. 251в, ал. 1" се добавя "и чл. 251в, ал. 2, изречение второ";

в) в ал. 4 след думите "по чл. 251в, ал. 1" се добавя "и чл. 251в, ал. 2, изречение второ".

§ 42. През 2020 г. при съставяне на годишните финансови отчети за 2019 г. подписите по чл. 25, ал. 2 и 4 от Закона за счетоводството може да бъдат електронни подписи по смисъла на чл. 13 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Когато всички подписи върху годишния финансов отчет и одиторския доклад са електронни подписи, не се изисква полагането на професионалния печат на регистрирания одитор. В този случай върху годишния финансов отчет и одиторския доклад се вписва регистрационният номер на одитора от регистъра по чл. 20 от Закона за независимия финансов одит.

§ 43. През 2020 г. срокът по:

1. член 62, ал. 3 от Закона за независимия финансов одит се удължава до 31 юли 2020 г.;

2. член 108, ал. 1, т. 9 от Закона за независимия финансов одит се удължава до 30 септември 2020 г.

§ 44. През 2020 г. срокът по чл. 126, ал. 1, т. 4 от Кодекса за застраховането се удължава до края на втория месец, следващ месеца, за който се отнасят.

§ 45. През 2020 г.:

1. (изм. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) сроковете по чл. 77з, ал. 1, т. 5, сроковете по чл. 100б, ал. 8, чл. 100е, ал. 1, т. 2, чл. 100о, ал. 1 и 2, чл. 100о¹, ал. 1 и 2, чл. 115, ал. 1 и чл. 139, ал. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 30 септември 2020 г.;

2. сроковете по чл. 100н, ал. 1 и 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 31 юли 2020 г.;

3. сроковете по чл. 77н, ал. 12 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до края на месеца, следващ отчетния период.

§ 46. През 2020 г. сроковете по чл. 128, ал. 4 и чл. 190, ал. 1, предложение първо от Закона за пазарите на финансови инструменти се удължават до 31 юли 2020 г.

§ 47. През 2020 г.:

1. сроковете по чл. 60, ал. 1, т. 1, чл. 92, ал. 1 и чл. 191, ал. 2, т. 1 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължават до 31 юли 2020 г.;

2. сроковете по чл. 60, ал. 1, т. 2, чл. 92, ал. 2 и чл. 191, ал. 2, т. 2 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължават до 30 септември 2020 г.;

3. задължението по чл. 64, ал. 2, изречение второ от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се изпълнява в срок до 7 работни дни от края на съответния отчетен период;

4. срокът по чл. 52 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължава на 20-дневен срок от извършване на нарушението;

5. срокът по чл. 51 от Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране се удължава на 7 месеца от възникване на нарушението.

§ 48. В Закона за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 83 от 2019 г.; изм., бр. 102 от 2019 г.) в § 82, т. 1 от преходните и заключителните разпоредби цифрата "6" се заменя с "12".

§ 49. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.) (1) (Предишен текст на § 49 – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) Сроковете и производствата по установяване, деклариране, внасяне, обезпечаване и събиране на задължения за мита, данъци, включително и акцизи, задължителни осигурителни вноски за фондовете на държавното обществено осигуряване, здравното осигуряване, Учительския пенсионен фонд и фондовете за допълнително задължително пенсионно осигуряване, държавни и общински такси и други публични вземания, регламентирани в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Закона за митниците, Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за данък върху добавената стойност, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване и Закона за хазарта не се променят, освен в случаите по § 25 – 31.

(2) (Нова – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) Сроковете по Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за Комисията за финансов надзор, Кодекса за застраховането и част втора от Кодекса за социално осигуряване не се променят, освен в случаите по § 8 и § 44 – 47.

§ 49а. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) През 2020 г. декларациите по чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и по чл. 175в, ал. 1, т. 2 от Закона за съдебната власт се подават в срок до един месец от отмяната на извънредното положение.

§ 49б. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) До 31 октомври 2020 г. трудовите договори по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда за краткотрайна сезонна селскостопанска работа може да се сключват за повече от един ден, като това време не се признава за трудов стаж.

(2) Трудовият договор по ал. 1 може да се сключва и от регистрирани тютюнопроизводители за обработка на насажденията и прибиране на реколтата от тютюн.

(3) Трудовият договор по ал. 1 е с нормална продължителност на работното време за деня до 8 часа, като страните по него може да уговорят работа за 4 или 6 часа.

(4) При сключване и при прекратяване на трудовия договор по ал. 1 не се прилагат чл. 62, ал. 3 и 4, чл. 127, ал. 1, т. 4 и чл. 128а, ал. 3 от Кодекса на труда.

(5) Трудовият договор по ал. 1 съдържа данни за страните, място на работа, наименование на длъжността, размер на трудовото възнаграждение, дните и месеца на изпълнение на работата, продължителност на работното време, начало и край на работния ден и данни, служебно вписани от инспекцията по труда, регистрирала съответния образец.

(6) Трудовият договор по ал. 1 се изготвя по образец, утвърден със заповед на министъра на труда и социалната политика, и се публикува на електронната страница на Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда".

(7) Работодателят – регистриран земеделски стопанин по реда на Закона за подпомагане на земеделските производители или регистриран тютюнопроизводител по реда на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия, може да получи регистрирани образци на трудовите договори по ал. 1.

(8) Образците на трудовите договори по ал. 7 може да се получат в съответната дирекция "Инспекция по труда" от регистрирания земеделски стопанин или тютюнопроизводител лично или по електронен път.

(9) Трудовото възнаграждение се изплаща в деня на изтичане на срока на трудовия договор по ал. 1 срещу разписка, неразделна част от него. Когато срокът на трудовия договор по ал. 1 е по-дълъг от един месец, трудовото възнаграждение се изплаща всеки месец, но не по-късно от 5-о число на месеца, следващ месеца, в който е положен трудът.

(10) Осигурителните вноски за социално и здравно осигуряване за лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда се внасят от осигурителите, сключили договор по ал. 1 и 2, в сроковете по чл. 7, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване и по чл. 40, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване.

§ 49в. (Нов – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., изм., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Сроктът по чл. 36, ал. 4 от Кодекса на труда спира да тече по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна. Организациите на работниците и служителите и на работодателите, признати за представителни на национално равнище с решение на Министерския съвет до влизането в сила на този закон, запазват своята представителност до приключване на процедурата по чл. 36 от Кодекса на труда.

§ 50. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 38 от 2001 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27 от 2013 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 65 от 2013 г.; изм., бр. 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г., бр. 25, 44, 60, 61, 79 и 94 от 2019 г.; Решение № 9 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 98 от 2019 г.) се създава чл. 63а:

"Чл. 63а. В случаите на обявено извънредно положение лични предпазни средства, медицински изделия, медицинска и лабораторна апаратура, хигиенни материали и консумативи – частна държавна собственост, може да се предоставят за временно безвъзмездно ползване на лечебни заведения по чл. 8 – 10 от глава втора от Закона за лечебните заведения с акт на министъра на здравеопазването."

§ 51. (В сила от 24.03.2020 г. - ДВ, бр. 28 от 2020 г.; обявен за противоконституционен от КС на РБ бр. 101 от 2020 г.)

Параграф 41 се прилага до отпадане на необходимостта от принудително изпълнение на задължителната изолация и болнично лечение на лица по чл. 61 от Закона за здравето, които са отказали или не изпълняват заповедта за задължителна изолация и лечение.

§ 51а. (Нов – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм. и доп., бр. 92 от 2020 г., в сила от 14.07.2020 г., бр. 98 от 2020 г.) Разпоредбите на чл. 9, 10, 14, 17, 18, 19 и 22 се прилагат по време на извънредното положение и два месеца след неговата отмяна. Разпоредбите на чл. 7 и 8 се прилагат по време на извънредното положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и два месеца след нейната отмяна. Разпоредбата на чл. 21 се прилага по време на извънредното положение, съответно на извънредната епидемична обстановка и 9 месеца след нейната отмяна.

§ 51б. (Нов – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Държавните и местните органи в рамките на своята компетентност дават разяснения по прилагането на закона, които обявяват публично.

§ 52. (Изм. – ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) Законът влиза в сила от 13 март 2020 г., с изключение на чл. 5, § 3, § 12, § 25 – 31, § 41, § 49 и § 51, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Законът е приет от 44-то Народно събрание на 20 март 2020 г. и на 23 март 2020 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г.
(ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.)

§ 13. (1) Сроковете по чл. 3, т. 1 и т. 2 относно "други срокове" в досегашната редакция и по отменената т. 3, спрени от обявяването на извънредното положение до влизането в сила на този закон, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването му в "Държавен вестник".

(2) Извършените действия от обявяването на извънредното положение до влизането в сила на този закон запазват силата си.

§ 14. През 2020 г. чл. 329, ал. 1 от Закона за съдебната власт не се прилага.

§ 18. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 3, т. 2 относно чл. 4, ал. 2, който влиза в сила в 7-дневен срок от обнародването му.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето
(ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.)

§ 13. Сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник".

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа
(ДВ, бр. 64 от 2020 г., в сила от 21.08.2020 г.)

§ 62. Законът влиза в сила от 21 август 2020 г., с изключение на § 46, т. 14, § 52, § 54, т. 2, § 55 и 56, които влизат в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците
(ДВ, бр. 98 от 2020 г., доп., бр. 105 от 2020 г., в сила от 11.12.2020 г.)

§ 7. (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 11.12.2020 г.) Сроковете за провеждане на редовните общи събрания през 2021 г. по Закона за адвокатурата, Закона за нотариусите и нотариалната дейност и Закона за частните съдебни изпълнители се удължават с три месеца.

§ 8. Параграф 3 влиза в сила от 31 август 2020 г., а § 4, т. 1, букви "а", "б" и "в" влизат в сила от 31 октомври 2020 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето
(ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 11.12.2020 г.)

§ 8. В Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (ДВ, бр. 98 от 2020 г.) в § 7 от преходните и заключителните разпоредби след думите "2021 г. по" се добавя "Закона за адвокатурата".

§ 9. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на
Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
(ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.)

§ 69. В Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (обн., ДВ, бр. 28 от 2020 г.; изм., бр. 34, 38, 44, 55, 60, 64, 71, 92 и 98 от 2020 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2020 г. – бр. 101 от 2020 г.) се създават чл. 26а и 26б:

§ 70. Разпоредбата на чл. 26а от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците се прилага до 31 декември 2021 г. включително.

§ 72. Законът влиза в сила от 1 януари 2021 г., с изключение на:

1. параграф 34, който влиза в сила от 1 май 2021 г.;
2. параграфи 55, 58, 59, 60 и § 69 относно създаването на чл. 26б от Закона за мерките и

действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, които влизат в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник";

3. параграф 69 относно създаването на чл. 26а от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, които влиза в сила от 7 декември 2020 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното

положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците

(ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.)

.....
§ 16. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграфи 4 и 7, които влизат в сила от 1 януари 2021 г.;

2. параграф 5, който влиза в сила от 11 декември 2020 г.;

3. параграф 15, т. 1 относно чл. 22 от Закона за местните данъци и такси, който влиза в сила от 20 април 2019 г.

Приложение към чл. 3, т. 1 (Ново – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.)

Производства и дела, по които сроковете не спират да текат

I. Наказателни съдебни производства

1. Делата по чл. 64 и чл. 65 от Наказателно-процесуалния кодекс и по чл. 270 от Наказателно-процесуалния кодекс;
2. Делата по чл. 66 от Наказателно-процесуалния кодекс;
3. Делата по чл. 67 от Наказателно-процесуалния кодекс;
4. Делата по чл. 68 от Наказателно-процесуалния кодекс;
5. Делата по чл. 69 от Наказателно-процесуалния кодекс;
6. Делата по чл. 70 от Наказателно-процесуалния кодекс;
7. Мерките по чл. 72 и чл. 73 от Наказателно-процесуалния кодекс;
8. Разпит на обвиняем пред съдия по чл. 222 от Наказателно-процесуалния кодекс;
9. Разпит на свидетел пред съдия по чл. 223 от Наказателно-процесуалния кодекс;
10. Делата по чл. 427 от Наказателно-процесуалния кодекс;
11. Делата по глава пета, раздел II от Закона за здравето;
12. Делата по Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест по искания за задържане или предаване на лица;
13. Делата по Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода;
14. Делата по чл. 7 от Указа за борба с дребното хулиганство;
15. Делата по чл. 225, ал. 6 от Наказателния кодекс;
16. Делата по чл. 326, ал. 2 от Наказателния кодекс;
17. Делата по чл. 355 от Наказателния кодекс;
18. Делата, образувани по искания по Закона за специалните разузнавателни средства и чл. 159а от Наказателно-процесуалния кодекс;
19. Процесуалните действия по реда на чл. 146, чл. 158, чл. 161, чл. 164 и чл. 165 от Наказателно-процесуалния кодекс;
20. Делата по обжалване или протестиране на наказателни постановления, издадени при или по повод извънредното положение;
21. Делата по чл. 437 от Наказателно-процесуалния кодекс за предсрочно освобождаване по чл. 70 и 71 от Наказателния кодекс.

II. Граждански и търговски съдебни производства

1. Делата за упражняване на родителски права само относно привременни мерки;
2. Делата по Закона за защита от домашното насилие само относно заповед за незабавна защита или изменение на същата, както и в случаите на отхвърляне на молбата за защита;
3. Разрешения за теглене на суми от детски влогове;
4. Обезпечителните производства;
5. Делата за обезпечаване на доказателства;
6. Искания по Закона за електронните съобщения и чл. 19, ал. 6 във връзка с ал. 5 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел във връзка с чл. 536 от Гражданския процесуален кодекс;
7. Делата по чл. 62, ал. 3 от Закона за кредитните институции.

III. Административни съдебни производства

1. Делата по чл. 60 и чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс;
2. Делата по чл. 75 и чл. 157 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;
3. Делата по чл. 72 от Закона за Министерството на вътрешните работи;
4. Обезпечителните производства;
5. Делата за обезпечаване на доказателства;
6. Делата по чл. 111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража;
7. Делата по чл. 252 от Административнопроцесуалния кодекс;
8. Делата по Закона за обществените поръчки;
9. Делата по Закона за концесиите;
10. Делата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове;
11. Делата по глава трета от Закона за държавната собственост и глава трета от Закона за общинската собственост;
12. Делата по Изборния кодекс;
13. Делата по оспорване на актове за установяване на публични вземания;
14. Делата по чл. 215 от Закона за устройство на територията, свързани с оспорване на актове за издадени разрешения за строеж и за одобрени и/или изменени подробни устройствени планове;
15. Делата по обжалване или протестиране на административни актове, издадени при или по повод извънредното положение;
16. Делата по глава тринадесета от Административнопроцесуалния кодекс.